

úterý 31. října 2017 / 3. číslo, 15. ročník přehlídky

ŽNOVINY

ZPRAVODAJ KLÁŠTERECKÝCH DIVADELNÍCH ŽNÍ

V Klášterci radši Plzeň, než Švédy

Švédská nadnárodní firma v Klášterci! Nabídka nových pracovních míst! Hledá se nejschopnější uchazeč/ka na post managera firmy! Nabízíme nadstandardní platové ohodnocení, firemní benefity, práci v náročném, ale profesionálním prostředí. Přijďte na konkurz.

Ty jo, dobrá nabídka. Naštěstí my, co jsme včera viděli divadelní inscenaci Grönholmova metoda od plzeňského divadla JakoHost, už víme, co by nás při takovém několikakolovém konkurzu mohlo potkat. Mohli bychom se buď připravit (*dát si pozor na Maďary, alespoň jednou projevit empatii, připravit si argumenty, proč zrovna já bych měl žít v bunkru*), nebo se místnosti v 11. patře vyhnout obloukem. Vy, kteří se chystáte na změnu pohlaví a nechcete, aby se to zatím nějak rozkrítklo, se raději ani nehlašte.

Podle závěrečného potlesku ale lze soudit, že jsme si všichni spíše oddechli, že takové konkurzy nemusíme absolvovat.

Ať si kdo chce, říká co chce

Zbyněk Šoltés

Představení se mi líbilo. Nejvíc se mi líbilo, že ti herci byli vyrovnaní, nikdo tam nevyčníval a byl to takový kompaktní výkon.

Helena Kádnerová

Líbilo se mi to moc. Chodím každý den a budu chodit až do konce žní. Chodím již patnáct let a tohle představení mě nadchlo.

Jitka Kúsová

Mně se to líbilo, protože to byl soubor různých povah, líbilo se mi, jak to bylo zahráné i představení samotné jako celek.

Lendulka

Tato hra se mi líbila, nicméně pocity, které jsem při ní prožívala, byly šílené. Nikdy bych nechtěla zažít takový pohovor a doufám, že se mi to nikdy nestane.

Petr Beníšek

Líbilo se mi to moc. Byly tam pěkně vykreslené charaktery. Připomnělo mi to výběrové řízení, které jsem absolvoval. Hezky podiváná.

Grönholma jsme připsali

Rozhovor s Radimem Brejchou, hercem Divadla JakoHost a představitelem Fernanda

Divadlo JakoHost je u nás již podruhé, co je u vás nového?

Máme novou inscenaci Saturnin od Jirotky, v rámci kterého jsme začali spolupracovat s The Dixie Hot Licks, což je jedna z nejlepších dixielandových kapel v západočeském kraji. Saturnin měl nedávno premiéru a máme za sebou asi šestou reprízu. Stále hrajeme Šťovík, pečené brambory, který jste tu už viděli, Grönholmovu metodu a již zmíněného Saturnina.

A máte mezi sebou dámu!

Muška (*Marie Chmelíková, představitelka Mercedes, pozn. red.*) s námi hraje už od prvopočátku, to je zakládající členka. To, že s námi nebyla ve Šťovíku, to bylo kvůli jejímu pracovnímu vytížení. Protože půjčujeme herce jiným plzeňským souborům, tak zrovna v té době měla tři nebo čtyři představení a už neměla čas.

Tak jsem si řekli, že uděláme představení pro tři chlapy. Ale nakonec s námi jezdila

jako technik.

Proč jste si vybrali hru Grönholmova metoda?

My jsme ji kdysi četli na jednom divadelním soustředění a velmi se nám líbila. Pravdou ale je, že originální hra je dost dlouhá, takže je od nás dost seškrtaná. Když si vezmete původní text, nebo se podíváte na film, kterých je několik, uvidíte, že jsme to upravili. Přidali jsme tam některé postavy tak, aby to bylo zajímavé.

Připsali jsme například postavu samotného Grönholma, která tam ve skutečnosti vůbec není. Jedna postava je tam rozepsána do dvou lidí, aby se dobře odlišily charakterové vlastnosti jednotlivých postav a aby si zahrálo více herců. Nás baví, když se ve hře na malém nebo uzavřeném prostoru stane nějaký konflikt. S takovým pohovorem se možná někdo už setkal, někdo ještě nesetkal.

Máme diváky, kteří nám říkají, že zaplatit pánbůh mají pracovní pohovor už za sebou,

Grönholma jsme připsali

protože kdyby měli zažít něco takového, tak by neskončili dobře.

Říkáte, že v původním textu nebyla postava samotného Grönholma, to znamená, že konec musel mít úplně jiné vyznění.

Měl úplně jiné vyznění, které bych tady nechtěl ani prozrazovat, protože nám se vůbec nelíbilo. My jsme hru chtěli hrát, protože se nám velmi líbilo, jak to v ní bylo rozehráno. Ale ten konec se nám nelíbil.

Dlouho jsme nevěděli, co s ní po dramaturgické stránce, až nám pomohla Jana Kubátová z plzeňského divadla. Pak jsme společnými silami přišli na to, jak ji uchopit.

Kdo si myslíte, že by z vašeho divadla, při takovém pohovoru uspěl?

To si netroufám říci. Protože člověk jinak jedná na jevišti při naučené hře a jinak jedná spontánně, kdy to na něj někdo vybalí a on je najednou ve stresu, což udělá své. Notabene, tady hrajeme o lukrativní post, to nejsou ty směšné peníze, které my dostáváme v práci. To jsou asi desetinásobky toho, co běžně vyděláváme. Takže neumím rozklíčovat, kdo by uspěl a kdo ne. Já bych to přál všem.

Když jste Divadlo JakoHost, tak asi nejste všichni z jednoho souboru. Jakým způsobem zkoušíte?

Předně je nutno říci, že Divadlo JakoHost je stálý soubor. My půjčujeme herce ostatním souborům. Takže máme standardní způsob zkoušení, máme

zkoušebnu, máme standardní dny, kdy se zkouší. Tedy nic neobvyklého oproti jiným divadlům.

Jak dlouho vám trvá nastudovat hru?

I když to na některých z nás není vidět, tak jak nám už není těch dvacet, třicet, tak to trvá déle a déle. Do toho práce a rodina, takže nám nastudování hry zabere přibližně půl roku intenzivní práce. Potřebujeme to obehrát a tak ke konci zkoušíme třeba i třikrát, čtyřikrát do týdne. Když začneme zkoušet v lednu, tak se snažíme, aby v

květnu byla premiéra. Dříve jsme to ale zvládli třeba i za tři měsíce.

Amatérské divadlo se potýká s nedostatkem dramaturgů a režisérů. Máte s tím stejné zkušenosti?

Náš dramaturg byl vlastně Pavel Bárta (představitel Julia, pozn. red.), což nějakým způsobem pořád přetrvává. To on vybírá a nahazuje různé hry. Teď přináší zajímavé materiály, které vidí na přehlídkách, i Robert Kotál Kunesch (představitel Olafa Grönholma, pozn. red.).

Co se týká režisérů, to je vždy problém. Každý režisér má trochu jiné nároky, chce dělat s jinými herci. Tuto inscenaci jsme řešili právě s Janou Kubátovou, se kterou jsme už dříve dělali jiná představení. Ona se nejprve dlouho bránila, protože tomu skutečně předcházela opravdu velká dramaturgická práce na tom vlastním textu. Takže něco nastřelila, soubor to dotvořil, něco vykristalizovalo na zkouškách. Sňat kvalitního režiséra je problém.

Dáváte přednost hrám, které jsou zábavné, ale zároveň je v nich vážnější podtón?

Já jsem rád, že to takto vyznívá. My, když jsme divadlo zakládali, tak jsme si řekli, pojďme dělat hry, které diváka pobaví, ale zároveň i něco sdělí. A pokud tam to sdělení je a je tam i ta zábava, tak si myslím, že to neděláme úplně blbě. Myslím si, že divák se v dnešní době nechce jen bavit, že je lepší, když je tam sdělení, o kterém může doma přemýšlet.

Kolikátá to dnes byla repríza?

To jste mě zaskočila. Kolem dvacáté? Naše hry reprizujeme tak dvacetkrát až čtyřicetkrát.

Jak jste spokojeni s dnešním představením?

Nám se tu hraje super. Na to, že je pondělí a zítra se jde do práce, tak se šla spousta lidí a je to fajn taď hrát. My sem jezdíme rádi. Za sebe mohu říci, že se nám hrálo dobře a i ta odezva ze sálu byla fajn.

Žňoviny pro vás připravují:

Zdenička a Míra Nyklíčkoví
Štěpán Malast, Honza Valta,
Vojta Kutílek, Ondřej Beníšek,
Štefan Drozd, ml.

DSKLAS
DIVADELNÍ SPOLEK KLAS KLÁŠTEREC NAD OHŘÍ

Ústecký kraj

Podporuje

Klášterec nad Ohří
město porcelánu

Ať si kdo chce, říká co chce

Ivana Kalová

Já jsem se pobavila. Upřímně řečeno nyní už nemám náladu na nějaká vážnější témata. Před tím jsem si dala kolu, což nebyl zrovna dobrý nápad a malému se to také nelíbilo. Jediné, co bych vytkla, že jim místy bylo špatně rozumět. Nevím, jestli to bylo tím, že někdy mluvili potichu. Hlavně ženská protagonistka byla pro mě méně srozumitelná a tím pádem mi občas unikl nějaký vtip. Jinak to bylo dobré.

Zdenka Nyklíčková

Index kopajícího mimina: po přestávce stupeň 8. První část mi rychle utekla, i když při přiznání transsexuála se tempo značně zpomalilo, přesto mě to stále dost bavilo. Po přestávce jsem občas z jeviště zaslechla zašustění papíru, přišlo mi, že už tolik nevyhrávají situace.